

Годишен обем на изданието:

- За България 80 лв.
- За странство 160 лв.
- За Америка 2 дол.

ОБЯВЛЕНИЯ:

2 лева кв. см.

Брой 2 едина

СЛЕДПРАЗНИЧНИЯТ ВЕСТНИК ЗА НАЦИОНАЛНИ ВЪПРОСИ

Записване на абонатите се предумува се съгласно с Редакцията или директно в "Либри" - София

Главен редактор: Д-ръ Л. Велков

Телефон № 4375

Единъ от стълбовете

на реакцията е пролетът

Цял свят внимателно следеше и очакваше резултатът от последните избори произведени на 30 май в Англия. И основателно. Англия, въпреки неблагоприятното напоследък економическо положение си остава първостепенна велика сила, съ решаващо значение в международната политика. Нещо повече, тя даваше тон и направление на тази политика.

Могъществото на английската империя се крепи върху потъпяването и робството на стотици милиони народи в Азия, Африка, Полинезия и Америка.

Установил своето господство върху една четвърт част от земното кълбо, наскуиващ от колониите си грамадни несметни богатства, английската империализъм има възможност да създаде и сръбства за поддръжане на това господство. Англия стана страна на най-черната реакция. Не в самата Англия, а в нейните колонии, борбит за поробяване се потпяват по най-местоко начин. Всяка опит на индийския народ да откърли робския колонг на английския империализъм бива най-местоко смятан. Напоследък в Англия управлението консерваторит, които се явяват като най-зарядителъ на международната реакция. И света беше свидетел какъ под претвора рожовостта на Чемберленъ съвета отива къкъ още по-страшна катастрофа. Алфата и онегата на неговата външна политика биде да се установи единъ фронтъ срещу Съв. Русия, да се укинеши съ всички сръбства руската революция, която само съ фанта до своето съществувание заляваше английското господство, несърдеченъ поробителъ въ тяхнитъ борби. Изхождайки от тази съображения английския империализъм подкрепя всички реакционни режими на Балканитъ и въ Србана Европа, а тамъ където ги нямаше той не се поколебаваше да ги създаде.

Английската реакция въ лицето на консерваторитъ провали преговоритъ по обезоружаването и оставила съвета да се задуща въ атмосферата на едно бѣсно вързжение, което всички дѣни може да хвърли човѣчеството въ нови ужаси и изтѣрбления. Господството на английския и съвѣтния империализъмъ може да се крепи само върху остритата на шинюветъ. Ето защо всяко обезоруживане би значило край на тяхното господство.

Победнитъ народи и потъпанитъ малцинства въ лицето на английската реакция имаха своя закълетъ врагъ. Особено малцинствата, ще помнятъ единичнитъ отговори, които Чемберленъ даваше въ О. Н. за тяхната слабост. Той ги осъждаше на смъртъ чрезъ една постепенна асимилация.

Поддръжане въслучае снитъ мирни договори, откърляване обезоружаването, подготвяне новъ пожаръ и война срещу С. С. С. Р., борба срещу всичко напредничаво и задушане всяка освободителна борба на поробителъ и колониалнитъ народи — ето дѣлата на английскитъ крепители на международната реакция.

На тази реакция, обаче, самъ английския народъ нанесе ударъ. Отъ резултатитъ, които вече сж известни се вижда, че самъ английския народъ е прочелъ присъда на вътрешнитъ на рутината и робството.

И не може да бъде другога. Английската реакция съ стиритъ метои и сръбства не може вече да осигури онова превъзлегирано положение, което можеше да даде дори на своитъ работници въ миналото. Днесъ економическото положение въ Англия е съвършено различно отъ миналото.

Английската индустрия е стара и съ почти изпаданъ инвентаръ. Рационализиратъ, що се извършва тепърва става за събитя изключително на работничитъ, които влошава тяхното положение. Отъ една страна

Моралният път или?

Четете въ „Руския новина“ следното: Добруджанци извадени отъ Ив. х. Ивановъ.

Зачера въ съвета обществена съветница Ив. х. Ивановъ обрече отъ листата на добруджанцитъ няколко декара рѣка, че той е 11 на отъ гурпата на дѣн. створитъ и че отъ снитъ другари створителитъ не може да се раздѣли.

Всичко това е възбудило емигранцита и тя очнава, че г. х. Ивановъ ще опровергае изказванетоъ.

Много ще има да очнава емигранцита да опровергае г. х. Ивановъ. И какво собствено е очнавалъ тя отъ него. Той само по достойно е имигралъ своето роля да залъже емигранцита въ бѣлато на створата.

Емигранцита може да се въобразява, че тя достойно е залъжала своитъ интереси, като е гласувала съ свои дѣсти и като е имбрала „свои“ предствителъ.

Нищо, да си въобразяватъ не е въшо престъпие. И да вършатъ „древни“ работни въкъ това е друга работа Ив. х. Ивановъ е реалитъ политикъ. Тъ я знае да знае работитъ, затова той обяснение на тяхното само си „вазобратъ“ няма да даде.

Божидаръ

на нациитъ постоянно се намеларитъ благоварение хриятъ въ английската индустрия, следствие неохичурентноспособностъ и стъжение на пазаритъ отъ друга страна, безработицата се все повече и повече увеличаватъ.

Ето защо английското работничество гласува противъ реакцията, за миръ между народитъ, за миръ и връзки съ С. С. С. Р., за новъ релъ и социално нестройство, противъ робството, за свободата.

Дали повечитъ на английския трудовъ народъ ще даватъ реалитъ изрезъ на неговата малъ близкото бъдеще ще покаже, още повече като се има предъ видъ близкото минало и тяхнитъ „либералствуваши“ възгледи.

Поробителъ народи и на Балканитъ, малцинствата, между които добруджанци и македонци не могатъ да не поздравятъ съ възторгъ победата на английския народъ, който нанесе решителенъ ударъ върху крепителитъ на международната реакция.

Д. Малимаровъ

Взгледъ върху международното положение

Международното положение днесъ е подъ знака на голѣмата борба, която се води около разрешението на проблемитъ за малцинствата, разоружението, репарациитъ и рѣшиа на мирнитъ договори. Тази борба се развива отъ дѣн на дѣн и тя неминуемо ще доведе решително резултатъ въ отношението и политиката на огабитнитъ държави и народи и до тяхната слабост. Всяка държава се приготвя да получи по-добри резултатъ. Победителитъ се стремитъ да извоюва съ договоритъ за миръ — това особено се отнася за Франция, Србана, Румѣния и неосъздаденитъ държави Польша и Чехословакия — а поробителъ народи се борятъ за да получатъ обещанитъ съ договоритъ права и обещания, да получатъ свобода за политическо, економическо и культурно развитие.

Имаме с, да се мисли, че въпросътъ за малцинствата ще получи своето разрешение, както позволета правата и справедливостта, дукатъ на мирнитъ договори и статутитъ на прословутото „Общество на народитъ“. И действително може ли да се очнава въшо добро отъ престъпнителитъ на ония империалистически дѣстия, които днесъ потискаватъ милсини поробени народи? Колкото обаче този въпросъ се отлага, колкото по време се правдватъ на ония държави, особено Србана, Гърция и Румѣния, базаванаво да измичатъ и авиационализиратъ поробителъ отъ тяхъ малцинства, толкова мирътъ става по проблематиченъ. И ако го дѣмъ т „културни и просветителни“ държави продължаватъ да влѣчатъ предъ помиятъ на малцинствата за правата и социалн човѣшки животъ и се укиваатъ бѣжисли да не могатъ даво разрешение на този болелъ въпросъ, тогава Обществото на народитъ няма абсолютно никакво значение. Значитъ, ако не единъ се два правото да потискаатъ ония народи, тогава койли не ще биде въ състояние да спре избухването на волета у ти народи да жмѣятъ, да съдѣстуватъ. А при неогурнитъ устои на днешния миръ, това ще значи новъ катастрофа. И вѣнѣта за нея ще носатъ на само малцинститъ на малцинствата, но и всички, които скритъ поддържатъ и открито поддръжатъ тя носива.

Но като че ли песинитъ не повече влѣдѣ въ света за урушане дѣн. Като не ли долѣта за по-добро бъдеще и по-сваба предъ силния стремителъ да си закърватъ съдаденото положение следъ войнатъ, които крие такова опасностъ, поддѣжани отъ публично шибирене на ония империалистични държави, да тоспо-

ставатъ нека чѣмъ събитъ. Ито не ли очнитъ на срѣтитъ съ свързане, та не вника голѣмата опасностъ, която създава толкова неустойчиво и тревожи за цялото истравамо човѣчество.

Създаденитъ съюзъ между държавитъ победителни за запаване на правата ни соли, че няма никакво мелане за едно мирно разрешение на проблемитъ, оставили следъ войнатъ, като темъко кошмаръ, върху съвестята на човѣчеството.

Положението на Балканитъ а тѣсно свързано съ между народното положение. И то дрялѣжани какъкъ на мира и уредайтъ въ Европа, явящо и уредайтъ на Балканитъ, условетъ се съставъ различаватъ отъ условетъ на Србана, Западнъ и Северозападнъ Европа, въ връзка съ ролята и задѣжитъ на Обществото на Народитъ.

Начинитъ обаче, по който гласитъ на тази проблема србани, гърци и румѣни, не даватъ никакви какъкъ за онекъчаване и поддръжане положението и следѣта въ проблемитъ отъ тази малцинства и народи. Србани, гърци и румѣни считатъ като свое право да лишатъ отъ човѣшки, културни и политически права България, Албания, Червогорию, Хърватия, словени и др. и не само това, но и съ всички срѣдства се кжчатъ да срѣбизиратъ, единизиратъ, и рѣшилизиратъ тази народи, да изтѣрчатъ тяхната национална душа и да обезличатъ тяхното национално съзнание. Рѣши за рѣши въ тоя победоноситъ походъ тѣ скриватъ помежду си гаранционни договори за защита и за запазване не само на планката, но и правото, което сж придобили да емигриратъ въши народи и то въ единъ моментъ когато и съдѣлатъ на мирнитъ договори пропаватъ вече рѣшиа на тѣя договори.

Нитога обаче, едно боано време, като днешното, не е продължавало дълго. Десетъ години следъ тоя послѣрнъ миръ и най-заслуженитъ рѣководители на съвѣтовата политична анализа, че мирътъ върху тѣзи устои е неустойчивъ. И този миръ ще се кжизитъ вътрѣшнъ вѣнѣшнъ! На Балканитъ и въ свъртитъ минуватъ нѣси борби, върху нови условия. Тѣзи борби издигатъ високо ведали началъ за човѣшкитъ и миръ негодитъ. Империтъ си отстъпватъ и подѣли подъ напора на тѣмѣа борби. Не сж србани, гърци и румѣни, които ще кжизатъ по-корѣни, за да могатъ да спрѣтъ навалото на историтата.

Малцински, Добруджанъ и другитъ поробени области, само или въкъ, ще добѣтатъ своето свобода.

Гер.-Орѣховитъ, 17 май 1929 г.

Дайте свобода на Д.М.С.

Нови жертви

на ромънската емиграция

Продукцията добруджанска младеж има вече голямо значение не само като освободителната добруджанска младеж, но и защото към целоплюлното движение на прокудената имигрантска младеж от Добруджа, Македония и Тракия, ази заслуга не се състои в търсене на подвиги организиционна мисъл, не се състои в силата и заремането на своите организации. Движе то още не е могло да създаде поради реални обстоятелства, заслугата на добруджанската младеж се състои в това, че тя първа начер за най-близките патни позиции и датила, по които трябва да се развие имигрантската младежка движение.

Във своята учредителна конференция и особено в йона си развие интерес, състоял се в Шумей добруджанската младеж организира въ свои Д. М. С. съ всички сериозност, която прави чест на тази младеж, разгледа обстойно положението, въ което се намира прокудената младеж, адекватно на значаен, което си поставя, огромният претпоставя що и се изморяват и решително да се съставят за цялото преобладаване и превъзходство.

Гласуването и приета въ Шумей резолюция шестостепенна паметта въ историята на младежко добруджанско движение и ще сочи твърдостта на тази младеж.

При създаването психологическа обстановка, при концентрираната вяма от всички страни въру младежко, извършвало още въ движение, при изпратените удари, които се нанасят въру него от вътрешни и външни врагове, добруджанската младеж въ път намери сили въ себе си да отрече всичко старо и гнило, да си остане съ заблудата старително насладена от имитаросавител възраво и да поеме пътя на открита трудна, но слава борба към сво бавети на своята родина.

Та нма курежко открито да посеме принципът на независимото робство въ нейната родина въ лицето на малки и големи империалисти: та нма силите и куража да си остане съ демократична и съ фаланговио демократичество, което осмеля димни и изтвърсифи нищо друго не е донесло на чуждестранство. Та най-после силно поощри, че въ борбата си срещу шовалистични тиранизи ще се уповава на собствените си сили, да, като търси помощта подкрепата на всички малцинства и на българския и ромънския трудни народи, които нараве ще плащат под политически и економически гнетъ.

Тази е историческата заслуга на добруджанската младеж.

Това е основният принцип, по които рано или късно ще трябва и македонската и тракийската младеж.

Тази идея, силни и открити позиции обаче навлезеа въру добруджанската младеж неговостта на всичко старо, ретроградно и реакционно. Организираните агенти срещу ДМС ги увеличиха. Средствата за това вече се не подбират. Третиелитът на интересите на освободителното добруджанско движение групирано около ИК и външният банни открито насочват и диктоват. И властта не оставя дава на гласните доноси. Уставен на съвао още стои не утвърден, устав на Софийската младежка организация също не се утвърждава. Няма повече, по настояването на злополучни секретари на ИК П. Господиновъ беше запечатана съможната иммиграция и разяснителната армията. И днес още та си намира на съхранение въ IV пол. участък. Не младежките организации не се позволява никъде въ минало Създадени димни и членове чуждата свободно да обиквател и вършат организационен мислит. Тя се връщат от административни органи, нма биват се и по степенъ реално се възвръщат на местни теството.

Явно е организираните стремежи да се задуши борбата на силите на добруджанската младеж, да се сложи и задуши нейния организационен живот, да се отколени от съществителни и всички позиции, които е мела.

Е добре, ако не можете икарва тази младеж свободно да гласи всички издествелства, то днес съ по-голяма сила се вършат надъ нейната поробена родина. Не можете я намери да се отнаме от борбата за нейната свобода.

Вие можете да употребите всички средства, каквито днес ромънската олигархия употребява въ Добруджа да задуши всяка борба за по-свободен живот, но ако няма да постигнете по други резултати отколкото тази олигархия, ако ще си спечелъ тъй много на плачана на освободителното добруджанско движение ако само ще заживдествувате че не сте нищо друго освен съможни на тази плачана.

Добруджанската младеж е обаче, от нейния правителств пътя ако няма да оплюкните.

Ето защо та днес още по-силно извика:

Дайте възможност на Добруджанската младеж, да свободно да се организира и борбата за своята родина.

Замерте уставен на ДМС и неговите организации.

Външните агенти на Соф. М. организират.

На силата и решителна борба въ защита на ДМС.

Едно кратко съобщение съгласно I. VI. отъ Букурещта:

„Днесъ вечеря следъ въ Костенджа оскан 12 души български, които се обвиняват за презъ времето на окупацията убийство много румънци, между които и началника на 11. станица. Осемъ души бива осъдени на доживотен затвор.“

Съ друга присъда следъ осъдени войника Сенто Стамболия на доживотен затвор.“

Във това кратко съобщение, което българските вестници съобщават безъ вътказан коментарни, отъ страшно може би да не нахвърлят добруджанските отношения, съ крие ома треските, които ето вече 10 години единично се разиграва отъ страна на чуждия олигархия въру горбо на добруджанското население.

Давателствъ души морици сили, следъ дълги и нечестиви изпитвания и инквизиции изъ ромънските затвори и сигурности ще бъдатъ доживотен погребени изъ джубурителни на солициети.

Давателствъ сенитавъ ще бъдатъ разорени и преселени за да може на тъмно място да се нестане въ имцарски банити.

Румънската олигархия извъннично отъобразе чуждиятъ избиралски или царинисти, строго и неурочно следва своя път на джубурителност. На този курсъ на прогонване и обезлюдяване трябва и й-емергично да се реагира.

Трябва да реагира само послерис въ Добруджа, като търсатъ помощта подкрепата въ румънски народъ. Трябва да реагира имигрантите и всички, които се борятъ срещу тиранията и робството. Защо и днес при рима на Манаху добруджанското население е подложено на смъртни и унищожителни режими въ място и ври лаборатория. И днес затворител продължават да се възпятъ съ мислене се дани и работни, често вина е тази че си имали куража да се противъ поставятъ на издествелствата на тази издущ банни организирани и на съхраняване отъ горе.

Румънската олигархия издирва стари престъпления и извършени въ акцери на унищожителна касепинка, и хвърляватъ въ изолационно море би съхраняване мислене селани.

Но забравя ли та, че нма да дава стъчет и силата за лияди мирни мислени на Добруджа разлетени изъ Молдова и намерени тамъ своя трагичен край? Знае ли, че и днес седействатъ на тия изблици не съ получени възмездие и уда створостие?

А издестватъ следъ и върб дожитъ, които опустошаватъ при своето бжство.

Румънската олигархия следъ доживотен затворъ морици селани за възбавени престъпления, в забравя стотичитъ ивлически изблици селани въ Старо сепс, Коичев, Давайра, Сеново и др. плавателни на които и днес свободно се разясняватъ изъ Добруджа и смущаватъ на Манаху на по дле отколкото на Британия.

Единична издестватъ отъ това положение населяването отъ Добруджа може въ нейтри само като устреги още забравено само съвътъ се останали малцинства въ Румания, нма заслужа съвао съ румънския труден народъ и видно повелатъ борба срещу

новия курсъ за засилена терора, който се надива въ Румания и който вече се излитва въру горбо на поробител.

По въ издестватъ: край на пледора, край на колониализма и имцарският колониализъм; издестватъ отплатата за издестватъ на акционистите за издестватъ мислени: единствено въ всички отдели отъ ома издестватъ: пукате на свобода Борбата Стефанова асимилски народина приематъ и трябва — трябва да се обедини цялото население въ Добруджа и да поведе борба за цялото драматично.

А имигрантите нма съществителна дълга да подкрепятъ тази единично тиранична борба съ всички сили и средства.

Д. Стев.

Забърстването и изтегляването се повтарятъ

По въ това издестватъ: нма „Нашъ Гласъ“ отъ 10 май на издестватъ въ Силвестра минава прогресивни фенти за новитъ въ румънски издестватъ на ромънската младеж. Повода за тази издестватъ е било едно разобличаване наведено въру морици патници. Следъ нма разобличаване бжблотионно и необлюбовани си си законима ромънската полиция бжбсно се е нахвърляла въру безхарителни селани на село Царя-Ленново, за да търси между тяхъ разобличител.

Въ продължение на цяла седмица селото е било обсадено и селителни подложени на зверски издестватъ и инквизиции за да правитъ „самопризнание“.

Вие е съ арестуванни и зверски бити следителни селани: Христо Павлова, Пенко Димитровъ, Тръфанъ Павлова, Недялко Неделковъ, Петъръ Вълковъ, Димчо Емковъ, Стефанъ Ивановъ, Димитър Стефановъ, Петъръ Н. Калчевъ, Георги Димковъ, Иванъ Коло Кировъ, Саванъ Саволов, Моста Рачевъ, Димитър Атанасовъ, Иванъ Чичковъ, Томчо Василевъ, Коло Георгиевъ, Коло Генчевъ, Вълко Славчевъ, Моста Вълчевъ, Павелъ Стояновъ, Мустафа Лисъ, Хосенъ Халилъ Юрданъ Д. Пенковъ.

По въ полицейски издестватъ съ подпалени и три мени. Всички тези мени съ биле обвинявани за разобличител, и единично гласи вина и, че съ български и че нма въ свои банни издестватъ въ България.

Събранитъ селани въ продължение на 4—5 дни съ биле подложени на познатата полицейска операция и следъ като на съ могатъ да издржватъ нуждителни мени самопризнание, трябва да вина да засаждатъ вестуватъ вина нма наблиз димъ — предарително наблиз добре, за да издестватъ това, което политиката иска.

Най-важ и зверски съ биле Димчо Янево 60 годишенъ и Бабичевъ въ Рава, Петъръ Колчевъ, Стефанъ Грънчара и мена му и др.

Закриване въ града 9 души отъ тази инквизиция 5 биватъ незаконно освобождени.

Поскъмъ, врибати мислени отъ тази морици селани днесъ съ на лега, поаршавити кръж.

Къде е вината на това нма население? Защо съ тизмъ лухави наблиз не осмисляватъ по полицитъ Манаху реално и нма управе джубурително мени въ местини въ Романия?

Ние знаеме, че за по робителство въ Румания съ промислята на управителни режими въру тяхъ нма да се сибли. Ние знаеме, че сравнително, неспираючи на деняго Манаху нмава за целъ само да заблудятъ политикителни да го доверятъ да властва. Но нма също така знаеме и предубяждаване добруджанското население и имиграция се Манаху ще трябва по стария откъсване пътя на нислите и потисничество, по който вървеха и Британникоми. Събитията за жалост много скоро доидоха да повършатъ това нма гласише.

Днесъ банителитъ отъ „Анциана Руманска“ и „Жулула Патрей“ навао съ Чоти и Хинчелуво свободо и поддъ закрилата на „новата“ властъ вършатъ своитъ вървани морици надъ безхарително добруджанско население.

Повтарятъ се гминитъ времето, когато се вършеше хвърлянитъ кланета въ Котина, Старо село и др.

Манаху и И. К. на добруджанската имиграция да поитри претпоставата си къмъ „денсикрата“ Манаху тъй нма наложено на цял външ конгресъ въ Шумей презъ резолюция да го поддратъ.“

Последнитъ издестватъ надъ безхарително мирно население нека отговаря за поседените пъли отител на добруджанското население и имиграция. Нека най-после се събере съ всички заблудни стратегическо прогонване и да се поеме пътя на онирната и силва борба срещу гмин издествателни.

Нма молбител нма протестител да малки и големи „президентиелстватъ“ се омилостивятъ тиранизи.

Само братския съвао между политикителни малцинства и ромънския труден народъ ще турн край на тази импичия.

Добруджанската имиграция всичко трябва да издестватъ гласи на протестъ срещу зверски политикителни издествателства и да иска гласноги сиране.

Добруджанци, откъсватъ всяка поддрелна на полицейския издествателни, коментител, натрапени отъ бжбна на банителитъ на В. Д. Р. О. мачало съ Ив. П. Ивановъ и социалител политикителитъ на чело съ А. Господиновъ.

Шумни тържества

Презъ н. май станави шумни „асенаридни“ тържества въ две съседни страни: България и Романия. И тука и тамъ се направи всички взаимно да се даде по голяма аманштен обществъ, да се унакватъ повече народни мени.

Тука се празнува аманшо годишнината отъ нма безхарително джубурително величито на България, отплатитъ се празнува 10 години отъ „обединително“ на ромънския народъ и „величито“ на Румания.

И тамъ и тука се издестватъ лични фрази за „най достойна“ за „болгоизбранна“ народъ, всички си приписватъ правото кой да нмава и разполага съ Балкана, джубурителни гревото си съ редъ „исторически“ фенти.

Манахо шовалисти и тамъ и тука зяватъ въ нова бжбна външ народител и ги тина външ нова гибел.

Най трагично е обаче положение на добруджанци. И

Наводнение въ Разградъ

На 1.VI въ Разградъ е околностъ съ е издестватъ проливенъ джубурителствъ съ гревъ, който е предарително прии димител на р. Блян Лопъ, който е издестватъ р. Разградъ е околностъ съ слава Разградчаните и загубитъ съ биле гревани особено въ кварталъ на добруджанските бжбани.

Едно що настанило се подъ своя покривъ следъ джубурителствъ, добруджанци отъ

Разградъ и околностъ съ изправени предъ нма страдания и криканици. Манахо черната мелава рекара минава надъ преследванител отъ слабата бжбана.

Нма издестватъ гласъ за по нма и всички джубурителствъ да вземе издестватъ поддрелител на пострададител, нма възмездие разрушителител и загубитъ причинител отъ наводнението.

Анкетата въ Добруджа

Ромският вестник „Дрептанс“ и „Лула“ от 29 май съобщават, че „президентството в предвидливо една нова анкета въ южна Добруджа. За шестнадесет години тази анкета биле назначени инжентри Рийк Михалков и Ед. Мирто.

Принели да се предприемат тази анкета биле измененията опаквания на местното население. Почти всяка ден се измивали колелата въ Букурещт лично правя министра на вътрешните работи и преда на родим представителите да искат щото да се тури край на безправията и енергията която царят въ Добруджа.

Анкетата кончила е вече завинаги и отколкото своята работа. Въ скоро време ще бъде прочуено положението въ Добруджа и ца се тури веднаж въ всички край на своразпоредит между различните населени от, ама нстрани и колонистит от другите, като се изважат мненията и удовлетворения отнапредани.

Вестник „Дрептанс“ след като излезе издава да си, че всички издуркувания между местното население и колонистит ще бъдат изгладени, кутява и причинит на недоудовлетвения, и напери, че нем-години анонимно за не издуркувания в били хората които седяли мълчело на конгетта за настъпването и озелаване на колонистит.

Закит, които трябва да се дават на колонистит се обработвали и измислявали от членовит на този конгет, а колонистит оставали без гласа и мнението и подд натиска на гласа и измислята бивали принудавани да се царят и бият с местното население на да им даде поспелост и малко земн за да могат и тук да живеят до гдето се уреде въпроса за гдето оредняване. Накрай завършва като из-

гукът и тамъ тѣ бѣда „дължани да заематъ участие въ свои местностни тарихисте.

Тукъ тѣ трябваха да издигатъ паванаръ съ ладисте, че „Добруджа е диклата на българскитъ пармава“, мекаръ та им послѣдната отдала да престанала да се грижи за работнитъ си „братя“. Откажъ добруджанско население, чрезъ свои делегатитъ скъшо трябваха да учествува въ общата „агенародна“ родост, че най-после и тѣ се приидоха къмъ всенното обединено „огнество“.

Трагична на разтвнъват на кръстъ народъ.

Тукъ, отпериа адлата на българското цѣство въ Добруджа, тамъ се почувствуваха „обединен“ съединитъ „ляйна“, а въ следото време населението на Добруджа явни измѣненитя по робски конгетъ, турти измѣненствата не само и дѣтати, лича какъ сигурна отъ гдето шумни доцвения, които на му носатъ лично добро. То знае, че и за вшитъ и за другитъ не е нищо друго освенъ разнана почета.

То чена ридъ за свобода.

На кого служатъ

Не се пропуска нито брой на ака „Добруджа“ клдето да не се издигатъ истинскитъ сподвижници и ратници на Добруджанското освободително движение нито брой на в нима не излиза въ който да не се каже че „Хората отъ Добруджанския риданскитъ съюзъ и тѣя олово нити съ комунистическа фондация и гр.“ До колко в скоро това емигрантнитъ добре знае.

Д. М. С. се създаде въ дни на кризисъ и гетин изпитане зацѣлокупното движение. Мненията съ своитъ организации не дойде да разгорѣ общото движение, да послѣдне не дойде въ него на издигане отъ вшитъ и откъснати отъ мнота доцвения, а дойде да явля и тѣя своитъ сили за едно зарево творчество, да явони възторженитъ поривъ на светлитъ младежки души въ общото дело на борбата за родна свобода. Положениа туратъ отъ младежкитъ си има вече своитъ реални резултати.

Д. М. С. се ползува съ симпатията и доверената на целокупната члстникислава добруджанска младеж. Организирани въ свой съюзъ тѣ отъ деля на дѣнь загла редовитъ си, съюзаван се около съобщитъ знаме и доизгражда своя мощи и члвнчлв съюзъ отстоява на атакитъ които му се правятъ и брени достъпно дѣлото на което тѣя искрено се е обрели да служи.

Мерзитъ средство съ които си служатъ хората отъ издигателния конгетъ на съюзъ „Добруджа“ дѣлнитъ, демокристичността, поддлстата и праведността имъ, роль и се явля състояние да спорятъ да отклонитъ нито за моментъ

шир на косатъ изъ редовитъ на трудания се народъ. Ето защо потпоробителнитъ отъ Хасково, Плевня, Станякитъ, Ери Дери, Устово и Райново като единъ се адигаха да защитатъ своитъ интереси. Тютюноспоритите навигалъ науча се на богати печалби не иска да оставятъ. Той обаче трябва да бъде принуденъ да стори това.

Борбата на тютюноработнитъ трябва да бъде асестрило поддирена биващитъ и тѣянитъ организации следо трябва да даватъ безрезерво своитъ поддрѣпа. Защото голѣмата частъ отъ биващитъ дошли туръ бѣ въ всички средства за живѣние и производство съ имени работниши. Тѣ наредно съ българскитъ работниши понесатъ мисирята и експлоатацията на имитала.

А ако се погледне на статкументитъ тютюноработническитъ си види, че по голѣмата частъ отъ тѣя си биващитъ изъ Мидонна, Тракия и Добруджа.

Изнесити това ние ще чинаме да видятъ ридкоостивото не биващитъ организации, които имати си сежирежданъ подъ байрацитъ на рѣзни гурметва да даватъ своитъ гурметва и материална поддрѣпа на стачничитъ, като съ това нимаща по се нѣвтъ въ поможъ на ацелкуватата биващъ биващитъ насе.

Изнесити това ние ще чинаме да видятъ ридкоостивото не биващитъ организации, които имати си сежирежданъ подъ байрацитъ на рѣзни гурметва да даватъ своитъ гурметва и материална поддрѣпа на стачничитъ, като съ това нимаща по се нѣвтъ въ поможъ на ацелкуватата биващъ биващитъ насе.

Изнесити това ние ще чинаме да видятъ ридкоостивото не биващитъ организации, които имати си сежирежданъ подъ байрацитъ на рѣзни гурметва да даватъ своитъ гурметва и материална поддрѣпа на стачничитъ, като съ това нимаща по се нѣвтъ въ поможъ на ацелкуватата биващъ биващитъ насе.

Изнесити това ние ще чинаме да видятъ ридкоостивото не биващитъ организации, които имати си сежирежданъ подъ байрацитъ на рѣзни гурметва да даватъ своитъ гурметва и материална поддрѣпа на стачничитъ, като съ това нимаща по се нѣвтъ въ поможъ на ацелкуватата биващъ биващитъ насе.

Изнесити това ние ще чинаме да видятъ ридкоостивото не биващитъ организации, които имати си сежирежданъ подъ байрацитъ на рѣзни гурметва да даватъ своитъ гурметва и материална поддрѣпа на стачничитъ, като съ това нимаща по се нѣвтъ въ поможъ на ацелкуватата биващъ биващитъ насе.

Изнесити това ние ще чинаме да видятъ ридкоостивото не биващитъ организации, които имати си сежирежданъ подъ байрацитъ на рѣзни гурметва да даватъ своитъ гурметва и материална поддрѣпа на стачничитъ, като съ това нимаща по се нѣвтъ въ поможъ на ацелкуватата биващъ биващитъ насе.

Изнесити това ние ще чинаме да видятъ ридкоостивото не биващитъ организации, които имати си сежирежданъ подъ байрацитъ на рѣзни гурметва да даватъ своитъ гурметва и материална поддрѣпа на стачничитъ, като съ това нимаща по се нѣвтъ въ поможъ на ацелкуватата биващъ биващитъ насе.

Изнесити това ние ще чинаме да видятъ ридкоостивото не биващитъ организации, които имати си сежирежданъ подъ байрацитъ на рѣзни гурметва да даватъ своитъ гурметва и материална поддрѣпа на стачничитъ, като съ това нимаща по се нѣвтъ въ поможъ на ацелкуватата биващъ биващитъ насе.

Изнесити това ние ще чинаме да видятъ ридкоостивото не биващитъ организации, които имати си сежирежданъ подъ байрацитъ на рѣзни гурметва да даватъ своитъ гурметва и материална поддрѣпа на стачничитъ, като съ това нимаща по се нѣвтъ въ поможъ на ацелкуватата биващъ биващитъ насе.

Изнесити това ние ще чинаме да видятъ ридкоостивото не биващитъ организации, които имати си сежирежданъ подъ байрацитъ на рѣзни гурметва да даватъ своитъ гурметва и материална поддрѣпа на стачничитъ, като съ това нимаща по се нѣвтъ въ поможъ на ацелкуватата биващъ биващитъ насе.

Изнесити това ние ще чинаме да видятъ ридкоостивото не биващитъ организации, които имати си сежирежданъ подъ байрацитъ на рѣзни гурметва да даватъ своитъ гурметва и материална поддрѣпа на стачничитъ, като съ това нимаща по се нѣвтъ въ поможъ на ацелкуватата биващъ биващитъ насе.

Върхътъ въ Китай

Голѣмитъ прѣстѣпъ на тайската революция, и която дългата вече нѣколко години като разпура саито прѣдизвика едно силно възбуждане средъ всички колѣнитъ и поробиени народи, които стана на междуврочитъ издигателити, като прѣдизвика тѣя тур открити нѣмства, които се възражѣватъ.

Върхътъ нашошето на правителството отъ Пекинъ начело съ генералъ Чанъ Шиъкъ, китайския маршалъ и главнокомандующитъ на армията, и направитъ прѣдвидни авансире на генералитъ които само прѣдизвикаха да се борятъ въ надвоинѣ.

Нѣпослѣвтъ тѣя ирѣдизвиканскитъ генералъ Чанъ Шиъкъ открито се в обидитъ същеполитиката на Нанкинъ, обидивши Чанъ Кар Шиъкъ и крѣпѣна на китайската рѣсѣция, въ прѣклоно сътрѣсѣнето съ западнитъ имѣтели и въ керушитъ. Въсѣитъ дѣйствиа по тѣянитъ слъ, ацелкуванитъ.

Нашоа китайския народъ ще бъде издиган въ боритѣ биващитъ борби, които биващитъ се поддлжаватъ въ английскитъ, японскитъ и американскитъ имѣтели.

Тѣя борби ще прѣдизвика до тогава до когато китайскитъ народъ не издигне свои револуционни генерали, които прѣсече имѣтелиствитѣ на всички имѣтели и които не издигнатъ слѣдитъ си въ свои рѣси.

Сеге нѣтъ въ Мадридъ

Бавнени потиснати мѣлнитъ. Въсѣя година, по томи дава нѣтъ, цѣлата мѣрѣбѣна прѣса, всички голѣми и члвн дипломати, пошатъ гогаритъ за гдето са слаби. Днесъ въ тѣя столица, уре въ оикъ муроръ събиратъ се дипломатитъ на Евро а, около тѣя и всички „падател“ на сардонична мѣрѣ, поиркватъ си, погудуватъ си и си раздѣлитъ.

А тѣянитъ орлани, които кузватъ отъ тѣянитъ имъ тѣяние поше турѣнитъ, прѣсметитъ обезправенитъ, потиснатитъ и избивани илѣнитъ.

Сеге е радъ на Мадридъ. Утре ще дойде този на Рѣкъ на Върхѣта, на Българскитъ Отарѣтителитъ ирѣснически рѣшиши, свикватъ по едно събрание за да гдето гдето тѣя „слова“ изъ сеитѣ.

А робскитъ верити аса по вече и повече се жетѣтѣ, издигатѣ нава паробитѣ ирѣсническо се съзлѣватъ, но и съзлѣнито и волѣта за борба все по мощно и по мощно рѣсѣта за да се достигне до дѣно, когато и робство, и общество и илѣнярѣне съ единъ змѣнитъ имъ се прѣватъ въ истеритѣ.

Живота

На 30 и. и почн а увеличаване и събитѣтѣ въ всички добруджански, добруджанскитъ общ дѣлнитѣ биващитъ разовитъ отъ гр. Тулѣва. Поконана остави 4 дѣла и жена.

Лена му прѣстѣ.

Печатница „Съгласие“

Печатница „Съгласие“

Печатница „Съгласие“

Печатница „Съгласие“

Печатница „Съгласие“

Печатница „Съгласие“

Печатница „Съгласие“

Печатница „Съгласие“

Добруджанецъ Ив. Плачковъ отири въ Добруджанския кварталъ до Трамвайната спирка Електрическо бюро, за осъманъ видъ инсталация, поправани на ютим, чайничѣ и др.

Работникъ българскъ

Годишен абонамент

За България 80 лв.
За странство 160 лв.
За Америка 2 дол.

ОБРАЗЪТ ИМЕА:
2 лева на см.
Брой 2 лева

СЛЕДРАЗЛИЧЕН ВЕСТНИКЪ ЗА НАЦИОНАЛНИ ВЪПРОСИ

Заставаме на всички
мислителни и политически
въпроси
Комунистическа партия
Комунистически център
Комунистически център
Комунистически център
Комунистически център

Войната

Още не завършили локантър кръв по земното крябо, още изтравени милионитъ безкръстни гробове, още не оздравели осакатенитъ въ страдания каселница милиони работници и селяни — ето че се приближават новата осакателна чорба, която заплашва да го доуничтожи, да доразруши неговата морална и материална култура.

Войната се приближава съ бързи стъпки. Да се откъсна това, значи да съдейства за нейното по скорошно избухване. Избухването материално тъй изобилно е и материално, че само една искра е достатъчна да съзри "миръ" на империалистичен въздух. Хилядите пакети и договори за ненавяване не са нищо друго, освен искра за чорбата, тряскаво се извършва прегрупиравето на големитъ да се кавалят за гуща империализма.

Защото големият противоречие между тѣхвъ ставана причина да възбуди народитъ въ големата война не само, че не се преважават чорбата, но се и страшно много задълбочават.

Днес борбата за пазар, а не само по големия от колкото преди. Големитъ империалистически хищници Америка, Англия, Япония и Германия най-много се готвят за преразпределяне на световния пазар. Където това успели ги тѣка и новата стопанска криза, която все повече и повече се изостря, и която чорва да се чувствуват и въ светитъ сили победителен.

Империализма се върти въ осакателна криза и при всяко изостряване на този кръгъ противитъ рѣши отъ явни и скрити отъ страдания отъ владетелитъ неговото иго народи.

Наредъ съ всичко това наоу страшно рано се и възбуди за единството и колониалния въпрос. Тѣхнитъ борби за економическа и политическа самостоятелност все повече се обостряват и разбързват още повече себичнитъ на водителитъ на света.

За да закрепятъ своето економическо и политическо господство империалистичнитъ ибнитъ друго средство осемъ останалото.

В днешен святъ се задумаватъ новите тѣхнитъ на едно страни на вътрешности. Всичко се изострява въ изостряване на своето вътрешности. Невъзможно е успѣхъ империализма да не бъде изгладен умни, хитри, ласкари. Успѣхъ империализма ебнитъ на свъртатъ!

Когато ще избувн войната, това точно не може да се определи. Но че светътъ остана съ бързи крачки къмъ нов, въ това няма съмнение.

Класъ ще избувн войната? Това също не може да се каже. Тя може и да се избувн въ една страна и въ Европа, но това е въ Европа. Най-вероятно е обаче тя да почне някога

империалистичен и тѣхнитъ слѣди армия отъ гора страна и Съветска Русия отъ друга. Преди да се рѣшатъ да икватъ помежду си тѣ ще искатъ да се справитъ съ своите най-страшени врагъ, защото тѣхъ може да имъ разбърка не само светитъ, но и да натурно цялата нѣва система. Ето защо може съ самостоятелностъ да се каже, че войната ще бъде противъ империализма.

Има ли интересъ народитъ отъ войната и какъ трябва да глежатъ на нея?

Ясно е, че ще бъде безумие да се твърди, какво народитъ искатъ да иматъ какво и да е придоинка отъ този страшенъ бичъ. Освенъ пушено месо, осемъ страданията и разрухитъ тѣ нищо друго не са получавали. Специално за колониалнитъ народи и малцинствата — тѣ искатъ да добиятъ ново затѣгане на робскитъ вериги.

Ето защо народитъ се решително ополчаватъ противъ войната. Само тѣ са въ състояние да я предотвратятъ и прекратятъ. Но това може да стане не въ деня въ който те ще избувн, а презъ предвазрението дълга и упорита борба. На 1 Августъ народитъ избухнатъ и смѣло съ единнодушенъ гласъ ще заявятъ, че тѣ не само си противъ войната, но че ще мобилизиратъ всички свои сили въ борбата срещу нея, за нейното предотвратяване съ всички на коренито прекратяване нейнитъ основни причини — империализма.

Паробнитъ империализма и тѣхната енергия не може да осемнатъ на страна отъ тази борба. Добруджанитъ не само добре знаятъ, че тѣхното робство дойде въ резултатъ на тѣзи войни. Тѣ знаятъ, че не са били нищо друго, освенъ развѣнати монети въ тѣзи войни. Знаятъ, че една успѣшна война на империализма срещу съветска Русия значи за винаги да се простятъ съ мислятъ за свобода. Знаятъ, че издвѣхватъ съвета, терора и грабежа на рускитъ олигархия ще се сторитъ лесни.

Ето защо и паробнитъ и енергията, особено тамъ на Балканския полуостровъ, решително трябва да се наредатъ въ Азиатския фронтъ на марширватъ срещу безумието на империалистичитъ за нова война.

Няма нищо да прогряватъ и всички гласъ заедно съ този на всички народи:
**Дауа политическа се война!
Борба за политическа осемнателностъ!
Борба срещу империализма!
За истинско свобода на народа!**

Добруджанитъ! Големитъ се за 25 години, три години отъ светитъ на Дочо Михайловъ!

Изъ Страната на Сълзитъ

Нови кръвопролития въ Южно Добруджа

Пронитъ село отъ съ Тевря, Добруджа отъ 11 юни 1949 г. Едни казачески войсци атакуваха Горанци.

Добруджа, 1 юни 1949 г.

Жестокитъ жребий на добруджанскитъ угнетенъ народъ отъ села и градове, поднесенъ му отъ империалистичната дипломация на европѣйскитъ империалистиченъ съ тѣхъ нарекиятъ "миръни договори", положи върху изтравената народна сила най-тежката кръстъ на човѣшкитъ страдания: да понесе всички мизерия на единъ изострява сатрапиченъ режимъ на колониално олигархиченъ "Ромъния".

Една прѣсия тѣва до крайностъ насочено политично на силно по престъпната банкерско олигархична държавна власт на ромѣйскитъ чорки, раздалеко днешенъ детето въ утробата на добруджанската майка прекрѣватъ на черна робота.

Ето вече петнадесетъ години нещастното добруджанско население отъ Българи, турци и др., в подложено на нечуванъ грабежъ, преследвания и убийства. Неизброими са средствата на този режимъ на кръво и сълзи, който се являва да обедини националната си енергия на този врагъ (южна Добруджа), да прогонитъ мъртвитъ селяни и работници и осемнатъ въ изоставено утрѣ на "Чолакови", съ затѣлени свой планъ на "важни националенъ издѣлъ", въ мѣната на своитъ "статосъ" (правителство).

И прѣсти етъ и вулгаренъ национализъмъ, поглъщавъ новия и новия жертви въ утрѣ на своя величн "господаръ" — капитализма.

Добруджа — богата страна, трудолюбивъ народъ, трябва да се изкуше всички български теории въ какъ да се превърне въ злато!

На тѣзи класъ служи днешенъ всичко престижна — новия и прикритъ връстъ на паробнитъ народи. Да се убие всички искра на осемнателностъ, на организиране въ отпора и борба съ злато; да обемнатъ селата

и да убиятъ всички чужди империалистични да докарватъ труднитъ маси до професията и по този начинъ тѣва превърнатъ робота на чужди и банери — ето дѣлнитъ на всички изключителни драконовски закони, всички половежия "важни ромѣйски" и др.

Пронитъ и изтравена мѣна отъ с Горанци.

Нестигнаха обаче законитъ не стигнаха този осемнателнитъ чорбѣ и изследвателитъ.

На изостряване съ велико търпение и надежда са по добри дни добруджанскитъ селяни, осемнателнитъ и хитри ромѣйски власт, противостоятъ доверително отъ нече худолучителни банди.

Отъ три години насамъ, тѣхъ послѣдния Денебѣла вѣнчаватъ ивчаватъ, и плъчъ и стонанията дѣлватъ злочестъ Добруджа. При години днесъ тѣва банда, диктуванитъ отъ своя утрѣлнитъ съ силата на вѣл тѣва шабъ отъ ивчаванителни худолучителни и всички политически дѣлности.

разпалватъ общо село. Обществитъ и прѣдизвикватъ на всички и всички работници на всички политически групи.

Следъ прѣдѣла на този политиченъ и политически прѣдѣла на империализма тѣ искатъ да монетъ на света, и не стѣватъ. Освенъ не вѣнчаванителна "важна" прѣдѣла другъ, нѣтъ не стѣватъ. Едни колониални актери, прѣсти и др.

Необходими са империализма на жертвитъ и невинитъ прѣсти рѣнитъ.

Тѣ обрѣватъ отъ ивчаванителна ивчаванителна политична стратегия други тѣва брѣга, пакети и стѣватъ политична мѣнѣ и справедливитъ съ въ развѣнчаванителнитъ и стар.

Плѣднитъ мнѣния

Безтежна робота на народа вѣнчавно въ чужди домове, отъ невяно реквитата посредъ близъ деня прѣдѣла вѣнчавно и вѣнчавно изостряване на властитъ. Ето въ общи думи мѣнитъ въ Южна Добруджа, нѣтъ по развѣнчаванителнитъ отъ всички културни и човѣшки, политически вѣнчавно безъ политична добри на Пиндѣ, всички мѣнитъ прѣдизвикватъ и искатъ да изтравятъ тероритъ на този народъ, забравенъ до силата на развѣнчаванителнитъ "миръни договори", забравенъ отъ "империалистиченъ" хищници.

Финантитъ

Сѣбритъ само отъ последнитъ осемнателна деня, обрѣватъ единъ осемнателнитъ томъ, не кой-то всякъ страница е въ състояние да намери да ни на страницитъ коситъ.

Това са страницитъ които бѣха про-

създадени

и най-осемнателнитъ канѣбѣлѣ. Неполносувъжествитъ умѣе вѣе отъ тѣхъ. Нѣмисленъ смъ съ още ополита кръв на невинитъ

(Следва на 3-та страница)

Новите кръвопролития в Добруджа

(Продължение от 1-ва страница)

дърби роби не водещият ебът.

На 20 юни след бърза дено група колонисти в село се брата на шефа на колонистите от с. Ягдичар и азота от ренима в с. Чатлар Нгулеску, омант аз спол Чашук и и не митри диконко. Връщайки се обрат не заветът Селениа от пърото село Станет Дингроя и го прострат полунгав под неинственитъ зори на приклавитъ.

Защо? Защото... не отиатъ аз България!

Два дена следъ това колониста Мугуреску настранно икориди да пушат д-битъ на азъ мнати на българитъ, азъ негов отговорностъ.

Изоржени до збли и наорачени отъ шашка, колониститъ не допушатъ никъдетъ битъ на водопой.

Части отъ пребититъ селени на 30.VI. в с. Гаревъ, Силистренско.

роби азъ границитъ на селина Ромъния, Балканитъ и Савъ; ето гласътъ на добруджанския народъ.

Среду изравненъ фронтъ на фашизма и онегаритъ, се изграва единиятъ фронтъ на роборенитъ и трудящитъ се.

Нема не мивана нито единъ мигидентъ който целим покусенне жмита на добруджанеца, огнемъ имота му, нито едно пожелание азъру премо му да живее дри и азъ рожнитъ на изключителнитъ закони, не оставя безъ задржени отпоръ и въерменъ протестъ предъ близки и далечни власти. Предъ обществена власт, Царъ и Владика!

Нема паднатъ жакитъ на демократизмотъ, се моятъ тб се моятъ и събратъ види, не орди злато стъи съзнателно организираното съединение отъ всички предпадени националистности. Тираниитъ на правн разлика Между България и Турция!

Саблатъ трябва да ребере, не дри и до силата на изключителнитъ закони, беззаконни сж предпаденитъ, престъпни с колонизационната политика!

На всички проследитъ и пожелание на народътъ ще орисори съ изоржени отпоръ и самоопаше, азъмотъ глас му горещитъ дри и изключителнитъ закони. По този начинъ чрезъ обществения жакитъ азъ самозащита, която протести предъ властита и обществото мастратрианитъ и притиснатъ ще спешитъ симпатична азъмотъ неспомислито и ще президати демократизмотъ на фашистнитъ политиката отъ българската черва джиско банкерска и и и и и Славити и орисавитъ азъ борбата, се азъ азъ победата и съзнание за делатъ, отру денитъ добруджанския жакитъ, ще запазватъ своя животъ и имота, и по шата на решителната борба, ще разклатитъ респодството на чуждестранния оларакъ. Него за жмита, обикитъ не бива да забравитъ, че тб азъмотъ окончателно освободение се настъпи едва следъ съплатеното азъмотъ на радикално и банкеритъ и изграденото на нейно място тб биватъ Добруджанска република, азъ рожнитъ на общобалканското съединение на политичнитъ народъ.

Где е изходътъ отъ това положение?

Нашитъ общественици, тирпатитъ съ съ ефина български патриотитъ — чрезъ своята преса и агититъ — ухватъ роба да тиритъ и се надая на тиррана да се уништитъ. Котирянето партийна на българското население заедно съ всички чорбаджии, рабелено се клана предъ официалната власт и нейнитъ „дженитъ“ и осмурила своето място въ обществена всички единитни парти, стъ дълбокъ съвъ, неразривно отъ измънтъ на оманитъ, писъщитъ на жмтитъ и гръсватъ на приклавитъ.

Не думитъ на анекитъ, азътъ спаси нещастна народъ. Нему не ще стане по толо и отъ демократичитъ маневри не бива азъмотъ чорбаджийския на патриотитъ, нивъртата се около българскитъ общество, миноритарни парти и пр. Въсвк новожертъ, азъмотъ нове грабвти и гонения за сълатъ само тб азъмотъ спомой стана и олариватъ нови перспективи за гласитъ печалби на това модерно чорбаджийство отъ банери, доктори, адвокати и търговци.

Последователи на селитъ джак, чорбаджитъ отъ турско време, задкулишно това ново чорбаджийство, все по зараво укрепва своя съзлитъ съ политическитъ тираниитъ и делано забратъ отъ народа гласитъ, азъру чинитъ жертви и страдания гредатъ своето благоденствие.

По идеи сведения наредъ съ циничскитъ и др изтъпления на въ мирното село население въ Добруджа, нито узани покорения и съущности се азъмотъ участие и ибкото нещастни добруджанци тб азъ добруджанското население трябва да презре и издиря

Въ село Гюкчюваръ, орчани азъ грабежа и издвлетелствата на романиитъ сж Мамю Васа, джак, Христо Банеза и Гашти Исидан.

Нема имената на претелитъ тб да се знаатъ отъ всички добруджанци и да се азъмотъ отъ тб азъ.

На 12, 13 и 14 юлий се състоу младежката добруджанска конференция въ София свикана по инициативата на Центр. Управ. в тб на Д. М. С. за работата на конференцията дадени статии на друго място азъ вестника

Четете „Св. Добруджа“

Срещайте

10. Дойко Драгановъ,
11. Иванъ Драгановъ,
12. Анаска К. Нейкова,
13. Велелина Н. Кадитова,
14. Война Ст. Кръстевъ,
15. Драга Йо. Русева,
16. Мико Йо. Водановъ,
17. Пенко Йо. Галдаровъ и още шестъ десетина младици мъртви, всички отъ с. Гаревъ, тежко ранени съ прасвети глави, смучени рани и крака.

обезобразени лица

и послие туба. Дакъ нева да бити до смъртъ сж азъ предъкржана агония.

(Б. Р. Споредъ дълголетнитъ си спомини тб сж описаниа: „Демократичната“ власт на Мелю, която е признателна на „крестъ“, арестува само трима отъ „обедонисненитъ“ шиверси въ време когато се състоше отъ 30—40 души главорези.

Минватъ само 10 дена и плачътъ на гаревскитъ селени се спаше съ воплитъ и стеничанитъ на цяло семействено шастинити отъ с. Чаръ-Харманъ, нждето личнитъ банди на фашистко шовинистически национализъм на онегарската власт, взематъ новожертъ, а именно: старецитъ Сибя Казданчевъ, 70 год., и синотитъ му: Драганъ, Иванъ и Станко в тана също излетъ му Атанасъ Найдановъ. Под

въ невисшитъ мамн

той умира.

Башата, нивъртитъ старецитъ денант му синитъ азъта азъта въ града за машиниска по мша.

Тукъ тб биватъ разкарвани по славитъ азъмотъ и сигураници, но не азъмотъ се даде уаолелогоритъ, и азъ да се азъгари и азъмотъ и класото ново православно-банкерско-чешкойска Розица.

Вити, пребитъ и убитъ — стели и стеничанитъ и властита ново прокланитъ по селитъ не националистично-чуждестане подлатитъ съ илито азъмотъ и свободи, законитъ „дженитъ“, които сж изречитъ и обезобразити на и гласитъ съ интелитата на невинитомиселитъ. Скъжитъ дена, префронтъ на округа дъръ Пакуару азъмотъ на джидаритъ отиватъ на „инеситъ“. Събиратъ пострадалитъ и други селени, но когато едно малко момче азъмотъ да рекъ правъ азъмотъ ужмъ, той (тоу фетва) го прогласа съ думитъ „стига репрети“ и си отива, а убититъ сразъ жматъ сво бодро.

Протиска зора „анекитъ“ отъ шефа на с. Гаревитъ Борянъ Стъ. Съ интелитъ на чорбъ който не е чужалъ на тб бива обезобразенъ тб азъмотъ свърш

Жертвитъ отъ с. Чаръ-Харманъ следъ преоръването и прасветъ азъ Добручъ.

намени по единъ подлъж на чинъ азъ селското кафенъ за да се споразумитъ съ интелитъ азъ интелитъ на село Сибя, тб нежданно биватъ залованити и бити до смъртъ.

Излетъ — най-големитъ синъ отъ село Сибя следъ като сж безборъ узати отъ тоги бива поваленъ на земата, сж ниво му надучитъ главата и риз паретъ корена. Следъ азъ часа

азъ своитъ „анекитъ“ съ следния циниченъ азъротъ излетъ джак Сибя: „Е, най-последнитъ ми се на жмтъ“.

На следния дена

нова проповедъ.

Тайфата отъ разбойници срещу пребитото шестена на убито Иванъ Сибякъ на което се поведе азъмотъ покрусено се лелачесто, започватъ да стрелатъ сж азъмотъ целъ да пре-

дизванатъ новъ разоръ. На нрвато, тридесетъ души тежко ранени и трима азъмотъ въ респотение на 15—20 дена.

Мо това сж само ибкото отъ многото изравненъ факти, които възмутитъ всички жмко по общинитъ поля на Добруджа.

Не могатъ се наброрититъ мастратрианитъ, орабавитъ напредно разкарванитъ, кенто и плашещитъ колумата на власт и банди.

Тб и, и тоазъ азътъ, изравнитъ азътъ романикъ фашизъмъ, наметнатъ съ „демократична“ интелитъ, погубитъ нови жертви, роби нови страдания.

Пробита на смъртъ, жмкитъ ор, орабавне изоркудъ азъмотъ все по ниско надъ туршитъ дена и започва като демок дивитъ мнжъ, трудолюбивитъ добруджански селеници и работничъ.

Где е изходътъ отъ това положение?

Нашитъ общественици, тирпатитъ съ съ ефина български патриотитъ — чрезъ своята преса и агититъ — ухватъ роба да тиритъ и се надая на тиррана да се уништитъ. Котирянето партийна на българското население заедно съ всички чорбаджии, рабелено се клана предъ официалната власт и нейнитъ „дженитъ“ и осмурила своето място въ обществена всички единитни парти, стъ дълбокъ съвъ, неразривно отъ измънтъ на оманитъ, писъщитъ на жмтитъ и гръсватъ на приклавитъ.

Не думитъ на анекитъ, азътъ спаси нещастна народъ. Нему не ще стане по толо и отъ демократичитъ маневри не бива азъмотъ чорбаджийския на патриотитъ, нивъртата се около българскитъ общество, миноритарни парти и пр. Въсвк новожертъ, азъмотъ нове грабвти и гонения за сълатъ само тб азъмотъ спомой стана и олариватъ нови перспективи за гласитъ печалби на това модерно чорбаджийство отъ банери, доктори, адвокати и търговци.

Последователи на селитъ джак, чорбаджитъ отъ турско време, задкулишно това ново чорбаджийство, все по зараво укрепва своя съзлитъ съ политическитъ тираниитъ и делано забратъ отъ народа гласитъ, азъру чинитъ жертви и страдания гредатъ своето благоденствие.

По идеи сведения наредъ съ циничскитъ и др изтъпления на въ мирното село население въ Добруджа, нито узани покорения и съущности се азъмотъ участие и ибкото нещастни добруджанци тб азъ добруджанското население трябва да презре и издиря

Въ село Гюкчюваръ, орчани азъ грабежа и издвлетелствата на романиитъ сж Мамю Васа, джак, Христо Банеза и Гашти Исидан.

Нема имената на претелитъ тб да се знаатъ отъ всички добруджанци и да се азъмотъ отъ тб азъ.

На 12, 13 и 14 юлий се състоу младежката добруджанска конференция въ София свикана по инициативата на Центр. Управ. в тб на Д. М. С. за работата на конференцията дадени статии на друго място азъ вестника

Четете „Св. Добруджа“

Още една отъ жертвитъ на 30.VI. в с. Гаревъ.

На 30 юни в с. Гаревъ, Силистренско, азъ което още не е изследана жрвта отъ нежданитъ жрвотъ бива азъмотъ нещастна ижическа смъртъ ибкото дузи, се разгравъ още по страшно нещастна чорбашка гругава азъ чинитъ жрвн нещастна ижическа смъртъ и невини деца.

Въ това село на нещастна и смъртъ оравъ разбеснитъ диндари, за дребнитъ поводъ, ева азъ не сж добили ибкото десетки, мамн деца, старци и мамн. Нива дузи да се опише умжъ са на който е било подложно това злочесто село.

Пребити мамн, мамн сж обезобразени лица и членове, изрва изъ дворотъ.

жрвотъ по улицитъ.

по држитъ неискъдетъ, писъщитъ и азъмотъ на небесата ето азъ биватъ азъмотъ жрвотъ азъ въ това село на 30 юни. Ето и имената на единъ частъ отъ тмкото рожнитъ жрвти на това азъмотъ нещастие:

1. Кръстина Славова,
2. Никола Йо. Кировъ,
3. Пенко Йо. Пелковъ,
4. Иорданъ Йо. Кировъ,
5. Иванъ Г. Стоевъ,
6. Иванъ Василевъ,
7. Зелинъ Панчевъ,
8. Кръстиянъ Соловевъ,
9. Пенко В. Диневъ.

И въ Варна ги блемиратъ

Варна, юний 1929 г.
На 23 юни се състоя общо събрание на членовете на и-во „Добруджа“ самичко по инициативата на именитите юмски назначени на по първото състояние се събраше за да блемиратъ делата на Ст. Колеев, който внакисъл побой на и-во Добруджанско и други запаляващи съ с побой и взеде съ това и възрхилъ редъ други престъпления Ко мисната тръбавене до донява да за извършатъ си работа и препорача на събранието да накаже наказанието на побойна на Ст. Колеев.

Съставе на именитата юмски които не беше избрана, в нежните беше следна: Стоян Колеров, Стаматов и Гагоев и грата социал-фашисти.

Тия сионии юмски да из вършатъ възложената имъ рѣба, така като наповабави на анкетиру, безпристрастно безъ преувеличание на факти или укриване на такива, та даментъ възложената имъ за дѣла съ друга.

Добруджанци въ Варна по-новейшъ прѣдседателя имъ функционира не очаквае друго освенъ джмк, клевети и проклятия на истината.

Сами тѣ зависени въ рѣзни престъпления не могатъ да бъдатъ обвинител на престъпници.

Донадѣ имъ бѣше обвинителенъ имъ постигъ омик, които исквае наказанието на побойника.

Тѣ се обвинява за „юмски нѣтъ“ и „разнолични“ въ до Бружданското движение, на гѣкъ се приписва престѣпленията на Ст. Колеевъ защото нѣма добротѣ да ги изкажѣтъ.

Укривава даме и несправедливостта, че то бездействието и не вземадо на време и-во да се справя съ „юмски нѣтъ“ елементи въ друженството.

Обвинява даме и несправедливостта че на д-во тѣ „юмски комунизъмъ“. Съведения извадени отъ дирекцията на полицитѣ Прѣмесе впечатление, че на събранието бѣше доведени секретаря на демократичния съговоръ въ Варнѣ, а това е: шо и Ст. Алексиевъ отъ Русе.

Слушавашъ

Младежната конференция

На 13 и 14 юний по инициативата на Ц. К. на Д. М. С. състоя се първата своята конференция съ прѣдседателъ на групитъ отъ провинцията Конференцията имаше строго организирани и ясни задачи. Прѣседени по повикането на Д. М. С. отъ и-вресъ въ Шуменъ до сега. Да отвори слабитъ страни на нашата дейност и да прѣпорачи мѣри за тяхното прѣдставяне.

- Дневния редъ на конференцията бѣ:
- 1) Доклада на Ц. К. за състоянието на Съюза.
 - 2) Международното положение и днешната постановка на Добруджанския въпросъ.
 - 3) Мѣри за засилване ерганизационата и др.
 - 4) Разни.

Отъ доклада за развитието се развѣдана стана ясно, че 1 и 3 чуче се преплитатъ и взаимно допълватъ.

Бѣше изъяснено състоянието на Съюза и неговата слабостъ. Причини за това недоволенство състояние се посочиха:

1. Въ слабо прѣдизвика дѣятелностъ отъ страна на Ц. К. На менши този посланата бѣше на висотата на работно движение, че в негрѣднѣтѣ есмиръ едновременно за разрастване на Съюза и неговото влияние не е поддържалъ рѣзвни явности съ групитъ и отаждѣнъ дѣятел.

Втората въ недоволената причина за слабата дейностъ се посочва липсата на явности мѣсти ръководни яла.

Настоятелствата на еднигитъ групи и-во нерѣдко се поддържали ерѣска съ центроу. Не сѣ изправили въпросъ възможности да се съобразѣтѣ явности добруджанци, да издигнатъ лозунгитъ на добруджанското младежко движение и тѣмъ на Съюзъ.

Отеритата и стѣклоказанието не извадитъ позиции на ДМС, които се тѣмне на отбѣга добруджански младежъ и емигранци имъ окрепѣтъ още по-големото право на силѣ ставане.

Опитиетъ на ревизиета на отговорни и-воготорни фактори да, сличитъ правниетъ развой на Съюза не сѣ бивали отбавени съ достѣтна явности. Прѣстѣпната явности въ защита на ДМС и прѣво въ добруджанската емигранци асе организирани и борбата бѣше преведена съ нумната погостава и ширинѣ. Не само това, ани въ известни случаи, кога по вече, кога по-малко се и чувствувало едно оглавие подъ нѣтиска на този тероръ.

Най после покрай явносто още причини за слабата дейностъ на организацията, се изтъгна и недостатъчната печатна пропаганда.

Вестникъ „Добр. Знаме“ не е добилъ онова широко разпространение, отговорно на съществителъ съ които се ползува сърѣдъ добруджанската младежъ. За това главната явности пѣва върѣднѣтѣ ръководни яла, които не сѣ изправили асично необходимото за неговото широко разпространение.

Врѣсната между вестникѣ и явности бѣше много слабо. Не се е изправило асично възможности да се създаде явности кореспонденциятъ въ явности редовно съдружничество въ явности, презъ което послѣдието да стане погостава на поминетото, страданъ явности и борбитъ на прокуратѣра добруджанско.

Врѣсната между вестникѣ и явности бѣше много слабо. Не се е изправило асично възможности да се създаде явности кореспонденциятъ въ явности редовно съдружничество въ явности, презъ което послѣдието да стане погостава на поминетото, страданъ явности и борбитъ на прокуратѣра добруджанско.

младѣжъ
Дневнаво е редовно и не- временно отчитане, които е сплавено редовното означѣване на явности.

Събрамо съ таа критика бѣва послѣдени и явности за засилване на Съюза, Мѣри и-во на Ц. К. Кѣтъ, като се установяватъ рѣзвни явности съ конференцията, нѣтъ извадени явности директивни и явности сионии по тануантѣ въпроси.

Създаване и задържаване на истинитъ и-во, нѣтъ се прѣдвѣлитъ и-во, нѣтъ се издаватъ силѣ. Създаване съ издаване и отпочване единъ усилена просвѣтѣна дѣятелностъ.

Надигамо отворити козунгитъ на Съюза, главно „Свобода и независима Добруджа“, и „Балканска федерация“. Да се развѣдватъ силѣ и отвори фашизатѣ позиции на нѣтъ и заставатъ на явности комитетъ и да се явности отвори като явности на добруджанското осособително движение.

Да се осматѣ рѣзно групитѣ младежѣ, които искватъ да явности развѣло срѣдъ единното добруджанско младежко движение и да се явности прѣдъ добруджанската младежъ.

По втората точка отъ дневния редъ референца Д. Ганевъ членъ отъ Ц. К. Изтъгна се, че международното положение е сично тѣмне явности и презъ явности кога за севава Шуменския конгресъ съ тази въ явности и да явности приближавано къмъ една нова вълова отсично нѣтъ прѣдъ. По-чертата се дебло основа нѣтъ положението легнали въ резолюцията на I-во редовитъ конгресъ като бездействието върѣни, и пѣта на добруджанското младежко и общо осособително движение, в нежното: организационно засилване, изграждане община съюзъ и явности борба на добруджанци, члѣкоци, трендѣни и тѣмъ отъ явности прѣборитѣни.

Искриване борбата на потживанитъ явности сѣ тѣмъ на нѣродитъ на балканитъ, за обща борба срещу европеиския и балканитъ империализъмъ. За установяване на Балканска федерация въ явности на която само мога да се явности рѣзвни сложената явности проблема и да се явности свобода на потживанитъ народи.

Най после бѣше по-обстойно разгледанъ и въпросъ заотправяванетоъ дѣлѣтъ на Карпатитѣ нѣтъ, се дава маналъ на Ц. К. да изработи ерѣсжко по явности за явности на отпразнуване нѣто.

Значението и явности на отпразнуванетоъ дѣлѣтъ въ който явности водаче на добруджанското осособително движение Дочо Михайловъ и другарѣ му.

Рѣши се да се прѣведе една явности глѣдница презъ и явности, кога да явности съ прѣзвнуванетоъ на Дочо.

Назаванъ се Ц. К. да прѣстрѣ срещу недоволената на съюзитѣ уставъ и да изработи явности подосѣбна директивѣ за дѣятелността на групитъ и съюза.

Младежната конференция безъ много шумъ и явности онова себе си извадитъ една явности послѣдватѣ работа. Участникитѣ въ нея, сѣ есмирата серьезностъ потгостана на темната задача сѣ, което сѣ нѣгрѣднѣтѣ и общѣснѣ члѣтъ си силѣ да отгаждѣтъ на Д. М. С. и презъ него не поробѣтѣти си рѣди.

Да явности и ерѣсѣ Д. М. С. Долу явности отъ него и нѣтъ глѣдѣтъ.

Да явности Свобода и Независима Добруджа.

Участникѣ

На поведѣ на еднигитъ юмски

Централнитѣ Управителни Комитетѣ на Добруджанския Младежни Съюзъ още явности и приулежѣ, въпрѣдъ меланхоиченъ си, да се явности съ изпълнителния комитетъ на Съюза „Добруджа“ и прѣпорача явности нѣтъ и посочи още явности различнитѣ явности и прѣдѣтѣна роль.

Прѣди явности явности съ пѣва въ прѣста съобщение въ което се явности че „Добруджанския Младежни Съюзъ самичко явности конференция въ гр. Варна на 9, 10 и 11 августъ т. г.“.

Центр. Управ. Комитетѣ на Д. М. С. джмкѣ да явности, че той не прѣдвѣта да се явности явности конференция въ гр. Варна и че конференцията на Д. М. С. се явности въ София на 12, 13 и 14 августъ 1929 год.

Горното съобщение е направено отъ изпълнителния комитетъ на Съюза „Добруджа“ съ явности да явности и приулежѣ явности на конференцията, нѣтъ тѣ явности на горната дата и си явности съ подобни машиници и шедри.

Нѣтъ честниотѣ явности изтервала добруджанската младежъ и емигранци още явности прѣзвѣтъ прѣдседатѣта и резолюциитѣ въ добруджанското движение.

София, 17 юли 1929 г.

Противъ империализма

На 21 юний т. г. въ гр. Франкфуртъ на Майнъ—Германия, се е отвори втора събитована конгресъ на Лигата за борба съ империализма и за свобода на потживанитъ народи. Спорѣдъ полученитѣ сведения прѣстѣпватъ сѣ делегатитъ явности колонияни и потживанитъ народи.

Отъ името на добруджанцитѣ е участвувалъ нашитѣ главни референтъ Др. Вичевъ, който е джмкѣ явности рѣчь за работното на Добруджа и Балканитѣ, резултатъ на империалистическата политика. Въ еднигитъ отъ явности брѣсѣ имъ се явности по спешливостъ на този конгресъ.

Дайте свобода на Д. М. С.

До министеръ прѣдседатѣла, съ които да нѣтъ и прѣстѣти съ изпратени следнитѣ Прѣстѣти телеграмитъ противъ явности архивата на Софиянитѣ добруджански ед. организация и недоволената на съюзитѣ уставъ.

гр. Варна

Добруджанската и младежъ въ гр. Варна най енергично прѣстѣтира за разтуритѣ на Софиянитѣ явности добруджански организация. Искѣ немедленитѣ възврѣсание архивата и възврѣсание на съюзитѣ уставъ.

За група младежи Добруджанци: Явности Митѣвъ

гр. Русе

Състоятелото се събрание въ младежката добруджанска организация „Стефан Кардатъ“ въ гр. Русе прѣстѣтира за явности явности нѣтъ младежката добруджанска движение и Младежния добруджански съюзъ. Искѣ възврѣсание архивата и чѣ я по-срѣсно да се явности уставъ на Младежния съюзъ за да не се явности несправедливостъ-недоволената дѣятелностъ явности на съюза явности и не явности организация.

За събранието: Явности Митѣвъ

София—Печатница „Свѣтътъ“

Комитетъ за народно отпразнуване дѣлѣтъ на Карпатитѣ

На 28 т. м. по инициативата на група добруджанци отъ Добръ мѣрѣтъ въ София се състоя конференция за общински явности на тази годишното прѣзвнуване дѣлѣтъ на Ст. Кардатѣ.

На конференцията прѣстѣпва прѣдставителѣ на картѣта Ц. К. на Д. М. С. София организация и редовитѣ на „Св. Добруджа“.

Следъ нѣтъ се явности съ позволения на Добръ организациитѣ и годишното прѣзвнуване, конференцията на нѣтъ:

- 1) Отъ нѣтъ години редовитѣ елементи въ дѣлѣтѣ нѣтъ се опитватъ да даватъ явности характеръ на прѣзвнуванетоъ и да изпозватъ истинския дѣлѣтъ на Кардатѣ, като отъ защититѣ на сирѣмѣната и борѣтъ срещу чор Бадина и турѣти, ги изправятъ прѣдседатѣла и брѣтъ за едно явности-сична и империалистическа политика, прѣсѣдана отъ балканитѣ прѣстѣпѣтѣ, а въ добруджанскитѣ организации въ България отъ империалистѣ ръководеното.
- 2) Все по глѣ събраване и прѣсѣдана добруджанскитѣ нѣродитѣ имѣ се джмкѣ явности отъ организиранието и явности-

нето на прѣзвнуванетоъ, или прѣтъ се явности на домини, нѣтъ отъ явности да прѣвѣтъ съ община явности, прѣдъ които се кошуствуватъ съ пѣнатѣ на борбитъ за народно осособително дѣлѣтъ.

3) Че в тази година не сичнитѣ и натрѣнитѣ въ добруджа-сюето нѣтъ явности есмирата се опитватъ да явности стѣватъ съ пѣнатѣ на Кардатѣ, като укриватъ До мѣнитѣ и забави дѣлѣтъ отъ добруджанскитѣ нѣродитѣ нѣтъ.

- 1) Образова комитетъ за народно отпразнуване тази годишната прѣзвнѣтъ на Кардатѣ.
- 2) Натсварване и явности да организиратъ прѣзвнуванетоъ, нѣтъ изработи прѣгичѣ и прѣдѣтъ, е тѣмъ глѣдо и да се явности и въ добруджанскитѣ въ провинцията да организиратъ народно отпразнуване тази годишната прѣзвнѣтъ на Кардатѣ.
- 3) Явности нѣтъ явности нѣтъ добруджанска емигранция.

Неша Сераф

Е ли Караджата добр. национален герой

По повод на тозгодишния празник на Караджата Д-во „Добруджа“ беше разделило из града всички с неговите дъти, които бяха изпълнени само с изтървани фрази, между които и тази: „Караджа си своето чета, приброява рещитъ добруджански поля“.

Тези дни получих пощенска карта от приятел из провинцията и на една от страните видяхме изписаната думата на Караджата, а под нея неясно: „Стефанъ Караджа, добруджански национален герой“. Картичката е издадена от И. К. на Сърбия „Добруджа“.

Какво означават неясните? Какво гласи съ истината и каквато е на националните борби за свобода на българските отчуждени народи?

До септ. 60 години се е писало, преподавало в училища и пето в народни песни, че Стефанъ Караджа е български войвода и борба за народно освобождение добруджанец, който заедно с Хаджи Димитър, Филипъ, Тотю войвода и др. е приброял Стара Паланка, а днес издвигат „добруджански национален герой“, който си своето чета в приброял Добруджански поля“?

Има ли по какво неясното от това и по какво политическо шарлатанство? Или е твърда септ. с отговорни.

ние, което си извършва при извършен труд трябва да извърши преработката си, за изтървни бойците, ослепени хоробавия и гласните мислители.

Това тегло положение при извършване на народни сили може да се хванат за оръжието и подирят спасение в горите и беленити, издвигат волю приравнява се години, а често стигнаващо на чорбаджии и турци за нанесени обиди и за грабежите миз и сороси.

Славата на тия хайдушки чети се е носела по цяна Белгика народност и особено всредъ изтърваните български народи. Въ всички сиромашки колони си се плаха хайдушките песни и си се кроели фантастични планове за отплаване на народните душини.

По-после, патриархата на българската революция Г. С. Раковски, направи от тия хайдушки чети политически тализи, които развиха думата за свобода и независимост и по-после определят характера на въоръжен и ядрен български революция.

И на днешна е известно, че главният глас на четите била белгика и горити, за да няма нужда тука да се подчертава.

Това обстоятелство от една страна и тежкото положение на рента от друга, спомогна да се увеличи напредъкът от войските и я в я в борбата, широко проповядват вече от форинираните от Раковски революционен комитет. Повече се борба на мивот и смърт.

Караджата като син на Белия ескадрон дирещ прераба из Добруджа, не е могъл да остане далеч от този революционен амунион, още повече, че той по натура е бил бунтар. При това положение той е изгрял в Румелия, подпада в средитъ на революционата емиграция и на няколко пъти минава въ България като тини.

Въ 1860 година тѣ биват издигнати от революционните комитети и заедно с 120 души минават Дунав на път за Балкана. Не след много пават убит.

Добруджа въ онова време споделяше общата съдба на българските народи. Въ нея също си се водил борба за свобода, но по-късно, или по-напред, тѣ си имали легален характер. Стрелбата въ нефит и тогавашния интелек

генция, които си били на чело на динието е била да се новозават училища, църкви, читални и други христови институти, чрез които тѣ си сѣбали да иматъ извън политически свобода. Въ тази борба имъ изместена дѣлът и Крива паланка. Николай Георгиев да днес не е отбелязвал революционни чети да си кръстосали из Добруджа, а още по-малко такива съ Ст. Караджа.

И понаше жидо. Географическото положение на Добруджа паваче не благоприятстват една четинеска дейност съ простотанетъ и политическитъ характер.

Още повече като се има предвид, че четинеската дейност въ турско време дѣлват се различават от сегашнитъ белински проявление, защото често четинитъ си прекривали средъ народа, по горити и Белгика, по цяна дѣла, а по-после и турци, а не да приематъ грешитъ за една вечер и на другата пак следъ изблико вечери, до се върнатъ оставили народа на произволенъ на властѣта, както това ствѣе днес.

Туй е въ общи черти положението и любовито е да се знае, откъде идватъ „славни“ войди издурника, че Караджата съ своето чета е приброял Добруджа.

До общорумелийската война нивой не е отбелязвал Караджата отъ Хаджи Димитър и другитъ български революционери. Дори и въ народнитъ песни не срещаме:

„Хаджи Димитър отъ Славия“.

„Стефанъ Караджа отъ Тулча“.

Опарателно кошуство съ неговата павата вършатъ сини, които се опитват да го отбавятъ отъ другитъ български революционери отъ общата борба на сиромашки български народи, срещу господството на чорбаджии и турци.

Какъ стана, обаче Караджата добруджански герой?

Презъ европейската война властѣта на българските империализми се бѣше доста раздирителнитъ отъ факти, че българскитъ войски бѣха стигнали до Тулча. Подблизена отъ иракча, не може да се запази това положение, той (българскитъ империализъмъ) павира аргументи въ своя полза. На сѣвната ивица истерията на първото българско царство съ

Ханъ Аспируха съ столица Доростолъ, ивато и всички исторически аргументи, които мислеха да потвърдятъ, че Добруджа нивото е била българска (Слѣдъ нивото ролкшитъ днес доказватъ, че тѣ е била стара турска провинция още отъ Мико Стария и че нейнитъ граници се простиратъ издвигатъ иже Камичитъ, т. е. минаватъ Русс—Варна). Тогав се сетим, че и Ст. Караджа бѣше отъ Тулча и нивото да бѣше го хвърлили въ затвора 30 години, нивото днес забравя Хаджи Димитър, нивото да е не по-малкото револуционер и е въ, издвигатъ го на сѣвната и съ целъ да възбуди патристичнитъ чувства на населението, въпредъ свѣта да докажатъ, че Добруджа е пав дѣлътъ за българското освобождение, следователно е българска, устройва му шумни празненствъ по случай 49 години отъ смъртъта му.

Тогав по кръстѣта и войвода Добруджанецъ. Отъ туй издвигатъ и стремежа на добруджанскитъ ирвинити да не паватъ дѣлътъ отъ неговата смъртъ като добруджански ирвини.

Отговоръ ли това обаче на действителността и е ли въ интересъ на днешнитъ борби за свобода на Добруджа?

Безспорно не!

Днесъ добруджанскитъ въпросъ е прѣстѣлътъ да биде български.

Етническитъ характеръ на Добруджа е твърдо напълненъ, а мивотнитъ интереси на населението прѣдъ международни условия налагатъ съвременно друго разрешение на въпроса за нивата свобода. За тѣзи и жидо, че и българскитъ империализми, не по сѣтъ разрешително на националнитъ въпросъ.

Извирити, съ своитъ асимилация тѣ си еднократно паватъ борбитъ на народнитъ маси, защото освобождени чѣти провинции и все повече издвигатъ веригитъ на робството. Минава времето когато се сѣблѣше, че една националност, господарствена надъ другитъ и борбата се почиваеше срещу нея.

Днесъ въ олохата на империализма, господарствена на свѣта е капитала, а потисненитъ експлоатори капиталистичнитъ, т. е. империалистичнитъ.

Грешити за тѣзи съ необходими за постигнати експлоатация и потисничество. Народитъ по силата на своитъ интереси, естествено си обединяватъ въ единен фронтъ, срещу този общъ врагъ.

Такова е положението на Добруджа. Днесъ нивото е важно и за българската чина, таварина. За нивото ролкшитъ истерията, бѣше и борбата нивото биде обединена.

Каква е масата на тѣ борба?

Силната ивотна революционна политическа тоси, че нивотнитъ капелитъ, че нивото ваване свобода, че нивото националността.

На българската държава може да аде тѣзи тѣзи защото само по тѣзи тѣзи разбира, че една провинция не на Добруджа, че нивото гавира въфсвателно, че нивото господарствена и ирвинитъ тавитъ потиснитъ интереси.

Тогав где е нивото?

Премакване на нивото граници и установяване на българската държава за свобода на българскитъ балканскитъ ивотини.

Този е духътъ на нивото тѣзи си нуждитъ на нивото борба. Нивотитъ не тѣзи разбира не на нивото тѣзи си ван Дочо Михайловъ бѣше и, то е нивото национален герой.

Добруджанскитъ национален герой е разбрало добруджанскитъ като тавитъ.

Добруджанскитъ дѣлътъ въ България аде нивото да паватъ възпитанъ си въ нивото дѣлътъ стремежи на нивото въ Добруджа, че трябва да постѣе нивото. Ивото, то може да биде тѣзи стремежи за българскитъ павана, гавира не нивото тѣзи, но нивото добруджанско освобождително дѣлътъ.

Въ заключение

Издигането на Караджата като добруджански национален герой дѣлътъ нивото тѣзи на историческитъ нивото.

Второ е опаситъ, че нивото развѣтѣ се прирѣкватъ една империалистична ивотинеска политическа тоси, може да намали нивото дѣлътъ авея вършатъ широмашки маси.

Трето. То е белоделитъ империализма не нивото тѣзи гавра съ неговата павата. Тѣзи е герой на българскитъ народъ и нивото тѣзи не бива да му имити характеръ.

Четвърто. Най-после тѣзи на издигане раздирително бити на добруджанскитъ тѣзи обособи тѣзи мивото тѣзи български.

Добруджанскитъ национален герой е Дочо Михайловъ.

(Край на 3-та страница)

Д. Димитров

Къде бѣше рѣчта Дочо и тринити четини

Следъ като бѣше прирѣквал нивото мивото ивотинеска работата въ Добруджа на 13.VI.1925 г. решението да отидемъ въ България и уредитъ нивото империалистична въпроси, главно около разпускане на чѣти отъ четитъ. Отъ тѣзи по наредени на Ц. К. на ДРО, трѣбаваше да прѣсочимъ къде Добруджа, да да се срещаме съ чѣти отъ Ц. К. и получимъ новъ директивъ за работа.

На 14 с. м. пристигнахме въ оловитието на Димитровъ. Общитъ ни се, че вѣсно е сподобиво.

Вечертъ въз съ тринити четини забаваше въ едно сѣсно село по организационна работата на 15 с. м. се върнахме при Дочо Михайловъ.

Презъ това време властѣта е била уведомена отъ своитъ агенти, че се пристигнали е вѣсно вѣсно да ни запови отъ Шуменъ и Нова Пазаръ (25) двадесет и петъ стражари и девѣтѣти. Присланиитъ, те, отиватъ тѣзи. Презъ нощта обсаждатъ нивото на добруджански и издвигатъ обвѣст.

Като не ни напиратъ арестувати нивото нивото тѣзи стражари пристигатъ въ Димитровъ.

На 17 с. м. и. м. Стрѣнница нивото бивае разположена въ единъ дворъ въ добруджанскитъ кварталъ, забелязано, че срещу ни идатъ чѣти стрѣнница отъ страни и двѣтѣти.

Личо съобразно сериозността на положението и веднѣж даде заповѣди да се приготвятъ. Всички, които бѣха тѣзи си взета оръжието и погледиме за близката гора. Покоритѣ ни настѣпиха още въ хрѣта на добруджанскитъ кварталъ и започне да стрѣла.

Допускиме, че това е мивото на българскитъ властѣ по случай подвѣтане тогавашколетни нивото на Сърбия, Гърция и Румелия. Дочо даде заповѣди нивото да не стрѣла срещу властѣта.

Само нивото отъ нивотитъ четини, които бѣха оставили на дѣре додого по двѣтѣти вѣстрѣла.

Не следъ много чѣти, Иорданъ Георгиевъ като нивото е ролкитъ въ хрѣта и стрѣленото съвѣри. Нивото се отегавише въ гората, е властѣта арестува нивото отъ нивотитъ чора.

Както казахъ по горе чѣлътъ на завършването ни въ България бѣше да се освободимъ отъ кѣти отъ четинитъ и погледиме условията за поволително ликвидиране на четинеския институтъ.

Не първо време съвободитъ се срещнитъ, за да издѣтъ и които измислиха въ страшно мивото.

Следъ арестрелната положително стана критично, обаче не решението да издвигамъ край погнетъ вѣгъ, да не оставимъ нивотитъ чора не произвола на слабѣта, а да се погледиме за тѣзи да уредиме легалното нивото положение.

На 19 вечертъ се раздѣлихме на две групи. Дочо Михайловъ, азъ, Георги Гиниловъ, Тодоръ Господиновъ и Глебо Друмевъ, трѣбаваше да минаватъ добруджа, за да се срещаме съ чѣти отъ Ц. К.

Нивото съ чѣти отъ Ц. К. и оставилитъ чоругри гавра на коловодително не единъ отъ четинитъ помещини, отиватъ вѣсно Димитровъ да поволително изрече и издвигатъ работата.

Плитуватъ по българскитъ ирвини.

Нощитъ бѣше пълнолуние и нивото въскѣдане бѣше нивото павана. Минахме покрай село конарчетъ. Тѣзи сѣсно ни забелязали. И прирѣкватъ слѣдитъ крахитъ не конѣ, тѣзи си взематъ ли конѣти и забѣгали въ сѣсно нивото уведомили и властѣта въ нивото прирѣкване. По тѣзи дѣти по шестѣ между Вълчи Долъ и Кара Лѣчъ двѣтѣти гени си обрѣли нивото нивото чѣти. Властѣта е била още на ширѣта. Стрѣнницѣтѣ нивотитъ потерѣ отъ три села и прѣтрѣватъ нивотитъ гори. За шестѣ нивото чѣти бивае нивото нивото да дѣлѣтъ.

22 августъ нивото сподобиво

